

at blive implementeret på frivillig basis i den danske industri.

Der er f.eks. hos Novo Nordisk taget initiativ til, at forskerne skal kunne dokumentere, hvorfor forsøgsdyrene eventuelt af hensyn til forsøget ikke må opstaldes under de forhold, der er optimale for dyret. Dvs. at det skal begrundes, hvis dyrene ikke må få strøelse, have social kontakt til artsfæller etc. Den optimale opstaldning er således blevet reglen og ikke undtagelsen for forsøgsdyrene.

3.5. Kritik af mangel på åbenhed

I september 2000 sendte DR-Journalen en udsendelse, der rettede en kraftig kritik af mangelen på åbenhed i administrationen af dyreforsøg.

Det er en kritik, som f.eks. Dyrenes Beskyttelse også har rejst.

Allerede for flere år siden fremlagde Dyrenes Beskyttelse et konkret forslag til, hvordan der kunne skabes åbenhed om dyreforsøg. Det skete, før Dyrenes Beskyttelse havde stillet sit medlemskab af Dyreforsøgstilsynet midlertidigt i bero. Forslaget blev fremlagt på et møde for alle forsøgsdyrsdyrlæger og var arrangeret af Dyreforsøgstilsynet. Men intet skete i Dyreforsøgstilsynet.

Dyrenes Beskyttelse fulgte derfor sagen op i forhold til justitsministeren i et brev dateret den 13. september 2000 og foreslog, at godkendte forsøg umiddelbart kunne offentliggøres på internettet i anonymiseret form med følgende oplysninger:

- Forsøgets formål og perspektiver (gavn).
- Forsøgstypen, herunder angivelse af karakteren af indgreb og disses rækkefølge og forløb.
- Forsøgenes varighed og individuelle belastningsgrad, vurderet af ansøgeren og med angivelse af den eventuelt påtænkte anæstesi-form, analgesi og/eller postoperative behandling ud for hvert af de anførte indgreb og forløbet.
- Forsøgets afslutning, aflivningsmetoden angives.
- Forsøgsdyrene, dyreart, antal, der forventes anvendt.
- Hvorvidt der anvendes dyr med ændret genfunktion.
- Hvorvidt forsøgene skyldes krav fra myndighed som led i godkendelse af stof eller produkt.

Dyrenes Beskyttelse fandt ikke, at der var behov for at fremlægge forskernes navne eller offentliggøre de steder, hvor forsøgsdyrene opstaldes. Det kunne give mulighed for ulovlige aktioner fra mere militante dyreværnsgrupper, sådan som det er sket i bl.a. England.

Justitsministeren reagerede på den offentlige kritik ved at anmode Dyreforsøgstilsynet om at afholde en

offentlig høring, som blev afviklet den 8. marts 2001. Desuden blev Dyreforsøgstilsynet pålagt at høre berørte organisationer forud for forhandlinger i internationalt regi, som f.eks. Europarådets revision af Appendix A.

På høringen den 8. marts 2001 fremkom vicedirektør Poul Erik Pyndt, Lægemiddelindustriforeningen (LIF) med et forslag, der stort set var identisk med Dyrenes Beskyttelses forslag, som er beskrevet ovenfor. Forslaget blev fulgt op med en henvendelse fra LIF dagen efter til justitsministeren om at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, der kunne implementere forslaget.

Justitsministeren lovede at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, og det holdt sit første møde et halvt år efter, den 22. august 2001. Resultatet af det »hurtigtarbejdende« udvalg blev, at Justitsministeriet med brev dateret den 24. september 2001 sendte sagen tilbage til Dyreforsøgstilsynet.

Her står sagen så nu. Og man kan konstatere, at den ikke er kommet længere, end den var for flere år siden.

3.6. Passivitet i internationale forhandlinger

Som opfølgning på den offentlige kritik om åbenhed om administrationen af dyreforsøg lovede justitsministeren som nævnt også, at der skulle være en skriftlig høring af berørte parter forud for internationale forhandlinger. Første gang, denne procedure blev taget i brug, var forud for forhandlingerne i Europarådet den 29. maj 2001 i Strasbourg. Der indkom en lang række kommentarer fra de berørte organisationer, herunder Lægemiddelindustriforeningen, Det Dyreetiske Råd, Dyrenes Beskyttelse m.v.

Men det viste sig, at den af Justitsministeriet udpegede forhandlingsleder (formanden for rådet for dyreforsøg) ikke udarbejdede et eneste dokument forud for forhandlingerne, og den danske delegation fremførte ikke en eneste kommentar, der blev ført til protokols. Det kan dokumenteres med liste over materiale og med referatet fra mødet.

Det er helt utilfredsstillende, at den danske delegation fører en så passiv forhandlingslinje, og det er klart, at Danmark dermed indirekte er med til at støtte lande som Frankrig og Italien. I disse forhandlinger fører lande som Sverige, England, Tyskland og Holland derimod en helt anden høj og aktiv profil, og det burde også være den danske delegations opgave.

4. Sammenligning med andre lande

Dyrenes Beskyttelse har ikke eksakte oplysninger om, hvordan opstaldningsforholdene er for forsøgsdyrene i de øvrige lande. I hovedparten af landene følges